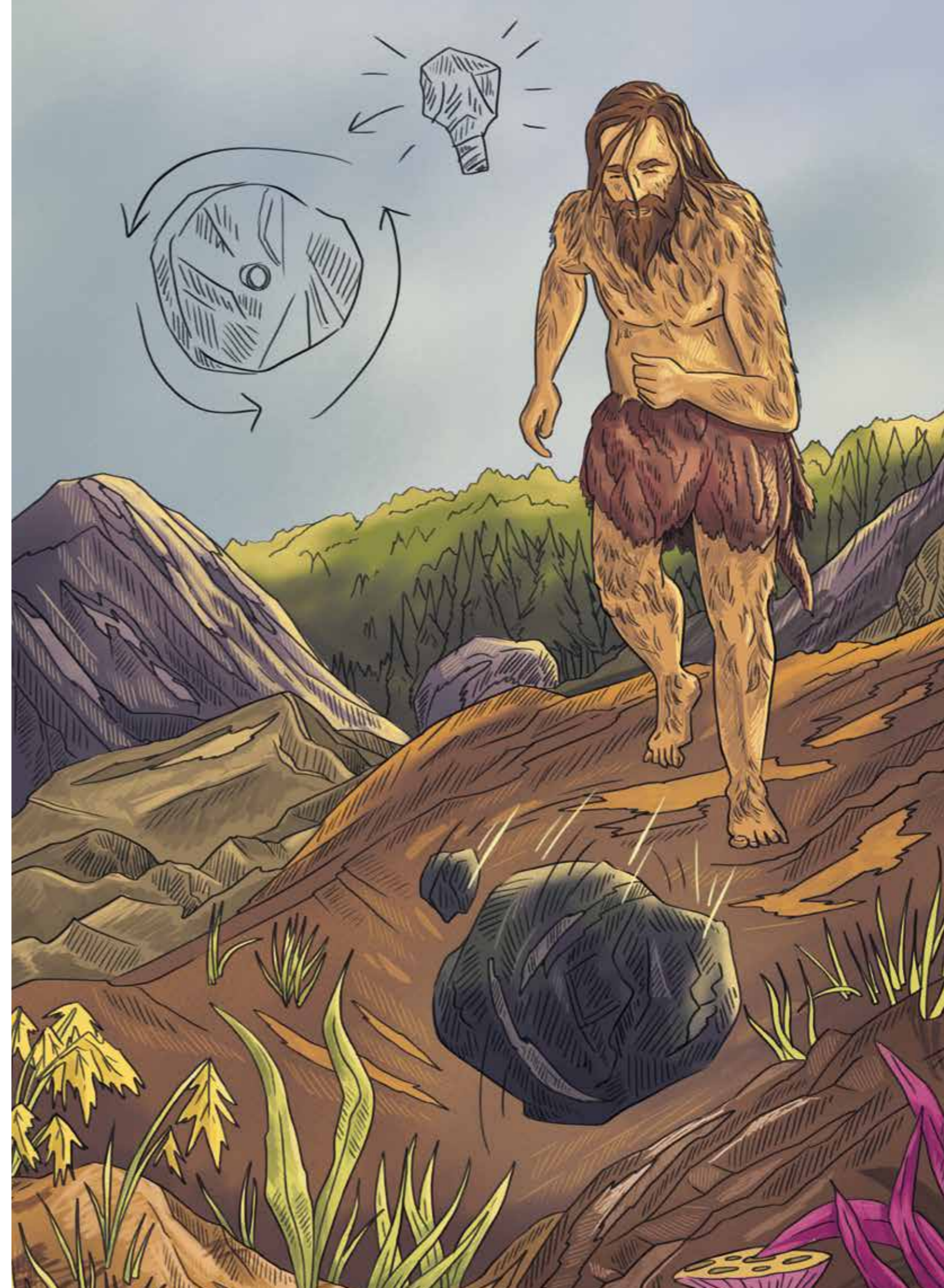

Mensen zijn makers. Al van in het begin. Uitvinders die puntige stenen gebruiken als messen, stokken als speren, lianen als touw, dierenvellen als kleding. En die creativiteit stopt niet.

Nog steeds gebruiken mensen verschillende voorwerpen op slimme manieren om heel nieuwe dingen te maken. Denk maar aan de legoblokjes waarmee je steeds een ander voertuig kunt bouwen, de kampen die je in elkaar zet of het elastiekje dat je gebruikt als instrument. Slim, toch?

Erg lang werd er gedacht dat de mens de enige diersoort was die zo creatief was, de enige soort die dingen maakte. Heel lang dachten we dat andere dieren niet in staat waren om zelf gereedschap te maken of te gebruiken.

In 1934 werd Jane Goodall geboren in Engeland. Ze was als kind al enorm geboeid door dieren en hoe ze zich gedragen. Toen Jane één jaar oud was, kreeg ze van haar vader een chimpanseeknuffel die ze overal mee naartoe nam. En toen ze vijf jaar oud was, verschuilde ze zich eens uren aan een stuk in het kippenhok om te ontdekken waar eieren vandaan komen.

In haar eigen tuin bestudeerde ze de vogels die er rondvlogen. Ze leerde hun gezang nadoen en probeerde in haar schetsboek zoveel mogelijk tekeningen te maken van hoe de vogels met elkaar omgingen. Maar eigenlijk ... wilde Jane het liefst van al naar Afrika reizen. Daar wilde ze geen kippen in het kippenhok bestuderen of vogels in de tuin, maar wel dieren in het wild.

